

3.000 mia. kr. Det er altså ikke 2 pct. af BNP, det er nærmere dobbelt BNP.

Er det ikke så fuldstændig fundamentalt galt, at vi har et system, hvor private kan skovle penge hjem i meget store mængder? Vi ved, at direktører har fået eksorbitant høje lønninger, og når det så en dag går galt, kommer skatteyderne ved regeringen og et stort flertal i Folketinget bare og siger: Jamen vi skal nok hjælpe jer med at dække tabet. Synes ministeren ikke, at det er noget, der på nogen måde er forkert? Og hvis ministeren synes, at det er forkert, at systemet åbenbart er indrettet sådan, hvad vil ministeren så gøre for at ændre det?

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det, jeg og Folketingets flertal har været optaget af, var at sikre, at de kunder, der er i de danske banker, havde en sikkerhed for, at deres penge ikke gik tabt. Den situation, vi stod i på grund af den finansielle ustabilitet, der har bredt sig fra USA til resten af verden, var, at bankerne ikke længere turde låne hinanden penge, af frygt for, at de skulle lide tab. I sådan en situation ville det have kostet de danske borgere, den enkelte lille småsparere, utrolig dyrt, hvis vi blot havde sagt: Bankerne må bare gå ned, og blæse være med, hvad der sker med alle dem, der har penge i bankerne – lige fra de store indlånere som f.eks. kommunerne til de små opsparere. Det ville have været meget, meget fatalt, hvis vi ikke havde sørget for at gendanne den finansielle stabilitet, ikke mindst set i lyset af, at mange af de banker, der havde svært ved at låne penge, var sunde og veldrevne banker, der ikke havde været drevet af griskhed eller af en uetisk måde at agere på, men havde drevet en god og sund bankforretning.

Men pengemarkedet var frosset til, ingen turde låne penge til hinanden. Det var selvfølgelig ikke en situation, som var acceptabel, og i det lys synes jeg faktisk, at vi har gjort det, der tjener danske skatteydere og danske bankkunder bedst på lang sigt.

Kl. 14:04

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:04

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, at ministeren skal være varsom med at sige, at alle de andre banker er sunde. Så sent som lige før, jeg gik herved, var der endnu et pengeinstitut, der måtte notere sig et kraftigt fald i det forventede overskud, og det kunne ikke garantere for, at det ikke ville falde endnu mere. Altså, hvis man tror, at bankkrisen er ovre, er man – undskyld mig – lidt for naiv.

Men jeg spurgte nu til det mere principielle, for vi havde den anden debat om bankpakken forleden dag. Jeg spørger i virkeligheden til det mere principielle, for der er jo meget, der kan tyde på, at der nok kommer en bankkrise igen på et tidspunkt. Hvad kan vi gøre for at undgå, at fremtidige bankkriser, som undervejs op til krisen har medført, at nogle har tjent ufatteligt mange milliarder, igen skal betales af skatteyderne den dag, krisen kommer?

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:05

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg nu vil fastholde, at selv om man selvfølgelig aldrig kan udelukke, at der er banker også i Danmark, der kan komme i problemer i fremtiden, så er den danske banksektor generelt kendetegnet ved at være velkonsolideret og sund. Og mit budskab i besvarelsen af hr. Frank Aaens spørgsmål før var, at jeg ikke synes, det er rimeligt, at sunde, veldrevne banker, der ikke har udøvet en meget risikobetonet adfærd, pludselig skulle rammes, fordi der er en finanskriser, der er startet i USA. Der synes jeg sådan set, det er samfundets opgave at sørge for, at markedet kommer til at fungere ordentligt igen, og derfor har vi altså valgt i en 2-årig periode at lave denne redningspakke.

Så vil jeg sige helt principielt til hr. Frank Aaen, at vi da så sandelig også har sat en masse initiativer i gang allerede, som netop har til hensigt at sikre, at der bliver større gennemsigtighed og større åbenhed omkring den måde, hvorpå bankerne agerer, og den måde, hvorpå både bankkunder og også bankens aktionærer har mulighed for langt bedre at få indblik i, hvad det er for en bank, man som aktionær ønsker at investere i, eller hvad det er for en bank, man ønsker at sætte penge i. Her tænker jeg bl.a. på de tanker, jeg selv har gjort mig, om større åbenhed omkring solvens og risici, og her har jeg